

Løbsning er Hovedbæftigelsen, men hvis Indtægt heraf er utilstrækkelig til at skaffe Løbserne en passende Godtgjørelse for deres Arbejde, og at den hensigtsmæssigste Maade at understøtte dem paa vil være at tilstaa faste aarlige Tillæg til omtrent Halvdelen af de ved saadanne Løbsrier ansatte Løbser. Denne Maade at understøtte de mindre Løbserier paa finder Kommissionen meget heldigere, end om Staten vilde sikkre de smaa Løbserier en vis Minimums-Indtægt, da man herved lettelig vilde sløve Løbsernes Tjenesteiver, idet de i saa Fald ofte ikke vilde have nogen økonomisk Interesse i at udføre deres Arbejde. I Genhold hertil har Kommissionen foreslaaet, at der tilstaaes 30 Løbser ved de Løbserier, hvor foran nævnte Delingsmaade ikke finder Anvendelse, og hvis Gjennemsnitsindtægt ikke har udgjort mindst 700 Kroner aarlig for hver Løbs, et aarligt Tillæg af 200 Kroner hver af Statskassen, dog med Udelukkelse af Havneløbserierne og de Løbserier, hvor Indtægten af Løbsningen er saa ubetydelig, at Løbserne væsentligt maa ernære sig ved andet Erhverv.

Den nuværende Fordeling af Løbsfortjenesten, hvorefter Løbsoldermanden tager $1\frac{1}{2}$ Part mod Fastløbsen, denne dobbelt Part mod Reserveløbsen og denne atter dobbelt Part mod Gyraløbsen, har vist sig uhenigtsmæssig navnlig ved Løbserier med et indskrænket Antal Løbser og med smaa Indtægter. Det Uheldige i dette Delingsforhold er gennem en længere Aarrække modarbejdet ved, hvor Forholdene tilraadede det, ved Balancer at inddrage Løbsoldermandsposter og at ansætte samtlige Løbser ved de mindre Løbserier som Fastløbser. Som Følge heraf ere Løbserne ved en stor Del af de mindre Løbserier alle Fastløbser med lige Løb i den fælles Fortjeneste, medens Løbserne ved de øvrige dele saaledes, at Fastløbsen tager dobbelt Løb mod Reserveløbsen. Ved Sundløbserierne arbejdes der hen til en ligeligere Fordeling af Fortjenesten ved Udvidelse af Fastløbsklassen. Den af Kommissionen foreslaaede Ophævelse af den nuværende Klasseinddeling af Løbserne og Deling af Fortjenesten vil saaledes være en yderligere Udvikling af, hvad der i længere Tid har været tilstræbt, og skjønnes at ville give en hensigtsmæssig og billig Fordeling af Indtægterne, under Forudsætning af at den aarlige Minimumsindtægt, der er sat som Betingelse for, at de ældre Løbser skulle kunne faa $1\frac{1}{2}$ Part af Fortjenesten, forhøjes fra 600 til 700 Kr.; det maa herved erindres, at Løbserne ved de mindre Løbserier avancere meget langsomt og som Følge heraf i Almindelighed først i en ældre Alder ville opnaa den høiere Part i Fortjenesten. Ministeriet har derfor med den nævnte Modifikation kunnet tiltræde Kommissionens Forslag, som derhos gaar ud paa succesfuld Indførelse af den foreslaaede Ordning. Den af Kommissionen foreslaaede Understøttelse af de mindre Løbserier med faste Tillæg maa anses for særdeles heldig. Faste Tillæg have alt været anvendte ved et Par Løbse-

rier, medens den væsentligste Del af den aarlige Understøttelsesbevilling til Løbsvæsenet er anvendt til Understøttelser til Udfikkelse og Vedligeholdelse af Løbsfartøier, til Hjælp til Løbsboligeres Vedligeholdelse, Husleiehjælp og til direkte Understøttelse, hvor saadan paa Grund af Aarets ringe Indtægt har været nødvendig. Slige Understøttelser ville vel, selv med de foreslaaede Tillæg til Løbserierne, ikke ganske kunne undværes, men antages dog efterhaanden at ville kunne indskrænkes betydelig. Antallet af de faste Tillæg foreslaas ansat til 40.

Naar der, som foreslaaet, tillægges de ældre Løbser $1\frac{1}{2}$ Part, vilde det blive atfor trykkende for Løbserne, om Løbsoldermanden, saaledes som efter den nuværende Ordning, skulde have $1\frac{1}{2}$ Part mod de ældste Løbser, medens det dog er ønskeligt, at han stilles noget bedre end disse. Kommissionen har derfor foreslaaet, at der tillægges Løbsoldermandene samme Andel i den fælles Løbsfortjeneste som den eller de ældste Løbser ved det paagældende Løbseri, samt endvidere et Tillæg af den af Statskassen tilstaaede Sum til Understøttelse for Løbserierne. Dette Forslag har Ministeriet kunnet tiltræde, hvorved endnu skal bemærkes, at det paa Grund af Løbsoldermandens Stilling som Tilsynsførende ved Løbseriet synes billig, at Staten yder et Bidrag til hans Lønning.

Der er saa meget mere Grund til at gaa ind paa Kommissionens Forslag om Fortjenestens Fordeling og faste Understøttelser, som dette paa en heldig Maade er sat i Forbindelse med Pensioneringen, hvorved det vil blive muligt paa en lang tid fyldigere Maade end hidtil at pensionere de ældre afgaaende Løbser. De Vilkaar, som den nuværende Ordning af Pensioneringen yder de paa Grund af Alder og Svagelighed afgaaende Løbser ved de for hvert Løbseri særskilt bestaaende Pensionskasser, ere i Almindelighed saa lidet tilfredsstillende, at der er Grund til at søge Løbspensioneringen omordnet. Kommissionen har udtalt sig for, at Staten yder Tilskud hertil, at de bedre stillede Løbserier bør bidrage mere end hidtil til Pensioneringen, og for at de for Løbserierne opsamlede Pensionkassetaler bør give et større Udbytte for selve Pensioneringen end hidtil. Til Gjennemførelse heraf har Kommissionen foreslaaet, at den Løbs, der har $1\frac{1}{2}$ Part af den fælles Løbsfortjeneste, eller det ovenfor omtalte Alderstillaeg af 200 Kroner aarlig af Statskassen, som affædiget skal beholde hvy. den ene $\frac{1}{3}$ af sin Part i Fortjenesten eller Alderstillaegget, som da midlertidig ikke tilfalder den Løbs, som ellers skulde have den høiere Part eller Alderstillaegget, og at den Løbs, der affædiges fra et Løbseri, hvor der hverken tildeles de ældste Løbser $1\frac{1}{2}$ Part eller Alderstillaegget, og som ikke henhører til Havneløbserierne eller de Løbserier, hvor andet Erhverv end Løbsning er Hovederhvervet, skal pensioneres af den tiltrædende Løbs